

صحيفة الحسن عليه السلام

[319] أَيْ معاوية ! همواره نزد تو بندگانى هستند كه دندان به گوشت مردم فرو مى برند، بخدا قسم اگر بخواهم كارى مى كنم كه ناگوارىهاى شديد برايت پيش آيد و نفسهايتان به تنگى گرايد. سپس اين اشعار را خواند: أَيْ معاوية آيا عبد سهم را فرمان مى دهى كه مرا در حضور مردم ناسزا بگويد. هنگاميكه قریش مجلس فراهم مى آورند و تو مى دانى كه آنها چه منظوري دارند. تو از روى نادانى به من ناسزا مى گوئى با كينه اى كه هميشه از ما به دل دارى. آيا تو هم به مانند من پدرى دارى، كه به آن افتخار كنى يا نيرنگ مى بازى. اى پسر حرب تو جدى مانند جد من ندارى، كه فرستادهء خداست اگر بخواهى جدها را بيدار آورى. مانند مادر من مادرى در قریش نيست كه فرزندان با حسبى از آن زاده شود.
